

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 90.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366484592/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Idetsamme raabte Vægteren tolv.

»Men takker De da ikke for Skaalen? Herr Brudgom – raabte Capitaenen – spil op endnu engang, i Trompeterne, og blæs saa Brudeparret kan høre det!»

»Fat dig – hvidskede Herr Hind til Maria – det var Galskab og Indbildning.» Derpaa reiste han sig og takkede, mens Musikanterne stødte i Trompeterne af alle Kræfter. Men da han vilde sætte Glasset til Munden, saae han atter hien til Vinduet, hvorved Glasset faldt ham af Haanden og den røde Viin flød hen over Dagen. Men han skjænkede hastig en stor Pokal fuld af Viin, som han ikke tog fra Læberne, før den var tom. »See, saadaa maa en Brudgomsskaal drikkes – sagde han – de smaa Glas er der ingen Velsignelse ved.» Derpaa satte han Pokalen saa fast ned paa Bordet, at den sprak. »Jeg er ret ubehændig i aftens» sagde han ligegyldig, og man reiste sig.

»Det var Skade for den smukke Pokal – sagde Fruen til sin Mand – det var et Famihestykke, som jeg troer der var Lykke ved.»

»For den er der Raad – svarede Capitaenen – Lad den klynke.»

Bryllupsgæsterne skiltes snart ad, og da Brud og Brudgom var alene, faldt Maria sin forvirrede Brudgom om Halsen og sagde: »Hvorledes er det fat med dig? du raver jo som en Beruset, og hvad var det for et skrækkeligt Ord du tilhvidskede mig?»

»Jeg er virkelig halv beruset – svarede han – og det er min Lykke, ellers kunde jeg gaae fra Forstanden, og bilde mig ind, at jeg virkelig havde havt Syner i aftens.»

»Du gjorde mig ret ængstelig med din Stirren paa Ruden, og jeg syntes selv i min Angest at skimte et hvidt Ansigt udenfor. Men kan det ikke have været Maaneskinnet, eller Gjenskinnet af Lysene nedenunder fra Kanalen?»

»Rimeligviis – svarede han – hvad kan en ophidset Fantasie ikke indbilde sig? og saa skulde det just komme til, at jeg, uden at erindre det, har valgt denne Dag til vor Bryllupsdag, og skal først see den ulykkelige Dato, ligesom Midnatstimen slaer – det var netop hendes Dødstime. Den, der under saadanne Omstændigheder ikke kunde see hvad det skulde være, maatte aldrig have hørt Spøgelsehistorier i Ammestuen, eller i det mindste ingen Viin have drukket i forveien. Men lad det nu være glemt. Altsammen jeg skammer mig ret over disse Barnagtigheder.»

»Det er mig nu saare forklarligt af din Stemning, bedste Hind, men